

« Ceci n'est pas un pays » - 11 juli boodschap OVV breekt lans voor meer Vlaamse autonomie en waarschuwt voor het Belgisch surrealisme

Dit land heeft iets weg van een begrafenisstoet in New Orleans. Wat in se een triest gebeuren is, wordt voorafgegaan door een muzikale stoet met blazers en trommels. Zo vergaat het België ook, en bij uitstek Vlaanderen dat achteraan de stoet loopt. Het ziet dat wat zich afspeelt geen leuk moment is, integendeel. Maar toch blijft de muziek spelen en loopt de stoet naar die laatste plek.

Dat gebeurt vandaag in België. We lopen met muziek voorop recht naar de schuldafgrond. Vlaanderen ziet het gebeuren, maar slechts een handvol lijkt het te beseffen. Datzelfde handvol waarschuwt. Maar niemand wil luisteren. De muziek klinkt te luid.

Op 11 juli, onze Vlaamse feestdag, zal er ook muziek zijn. Terecht. Er mag gevierd worden. Met Vlaanderen hebben we flink wat bereikt. Misschien nog niet alles. Maar toch al meer dan België. We zitten economisch op het goede pad. Al moeten we voorzichtig blijven, ook op deze Vlaamse feestdag. We dreigen mee de dieperik in te gaan als dit land niet op andere sporen wordt gezet. En dat is net het probleem. Vlamingen, ook al zijn ze een meerderheid in België, kunnen niet wat de minderheid vermag. De minderheid in dit land dicteert dat het boven haar stand blijft leven. De minderheid in dit land bepaalt dat er geen hervormingen nodig zijn. De minderheid in dit land zegt dat het allemaal zo'n vaart niet loopt en dat de uitgaven perfect kunnen stijgen. De minderheid in dit land vindt dat Europa zich niet moet bemoeien met interne aangelegenheden als het over de pensioenen gaat en de onbetaalbaarheid ervan op termijn, alhoewel we daardoor de Europese relancegelden dreigen mis te lopen. De minderheid in dit land vindt dat de meerderheid zich moeten schikken naar die minderheid en dat dit democratie is. En wat doet een deel van die meerderheid: ze volgen die minderheid slaafs om de eigen carrière niet te fnuiken.

11 juli 2023 is de laatste Vlaamse feestdag vóór de federale verkiezingen van 9 juni 2024. Ongetwijfeld zullen heel wat Vlaamse partijen die nu de federale minderheid aan een meerderheid helpen, de mond vol hebben van hervormingen. Zaken die zagezegd nog gerealiseerd moeten worden. Maar er is 4 jaar niks gebeurd. Dit jaar, na 11 juli, zullen ze ook niks meer presteren. Professor Stijn Baert heeft overschot van gelijk als hij stelt dat de partijprogramma's die binnenkort op tafel komen, echt eens tegen het licht moeten worden gehouden wat hun betaalbaarheid en realiteitszin betreft. Maar die doorlichting moet door een onafhankelijke studiecél uitgevoerd worden. Niet door het Planbureau dat gebukt gaat onder politieke beïnvloeding, om de PS niet met naam te noemen. De doorlichting van al deze partijprogramma's moet volledig zijn, niet alleen de punten die de partijen het best uitkomen. Het is alles of niets. Uit de oproep weerklinkt een terechte en oprechte bezorgdheid. De gelden die vandaag worden uitgegeven en de hervormingen die nu niet worden uitgevoerd, zullen de komende generaties opzadelen met een enorm deficit. Die generaties zullen de rekening van de huidige partijprogramma's betalen. Niet zij, die ze in de volgende maanden zullen voorstellen. Het wordt hoog tijd dat de overheid dezelfde principes van deugdelijk bestuur naleeft. Principes die ze overigens wel oplegt aan de privésector. Woorden wekken, voorbeelden strekken.

Het is nodig dat er een 'sense of urgency' komt waarbij de realiteit niet langer moet onderdoen voor de Belgische fictie. België is in alle opzichten een surrealistisch schilderij. Het is niet te verwonderen dat de surrealisten in dit land hun opgang hebben gekend. Alleen is surrealisme een kunstvorm, geen beleidskeuze. Voor het federale België is surrealisme een 'leidmotiv'. Om het met Margritte te zeggen: "Ceci n'est pas un pays". Laat ons daarom Vlaanderen verder op de kaart zetten en hopen dat de realiteitszin ervoor zorgt dat Vlaanderen niet de boot ingaat bij de verkiezingen van 2024. Wij rekenen op elke Vlaming.

Fijne feestdag.

Voorzitter Paul Becue en het dagelijks bestuur van OVV